

tage de Sindsyge, og ligesaa lidt kunne de smaa Anstalter ofte modtage dem. Men hvad saa? Ja, saa er der nu ikke Andet for at gjøre end at leie en Stue til dem, hvor der maa holdes Vagt ved dem. Det er imidlertid en meget daarlig Behandling, de derved oftest blive Gjenstand for, og man maa derfor dobbelt komme til at føle det Sørkelige ikke alene ved selve Sygdommen, men ogsaa ved den Maade, hvorpaa man er nødt til at behandle disse Syge. Og hvorledes er Lægebehandlingen i de smaa Anstalter rundt om i Amtene? Ja, der er naturligvis en Læge ved disse Anstalter. Men han kan ikke offre sig udelukkende for de Faa, som man kan tage imod i en saadan Anstalt. De Ulykkelige blive derfor nærmest kun indesluttede i et belemt lille Rum, hvor de til Nød kunne gaae op og ned, men hvor de iøvrigt ere overladte til sig selv, og hvor der slet ikke er Tale om at underkaste dem nogen egentlig Cuur. Men det er jo dog Meningen med Oprettelsen af en saadan Anstalt, at de ulykkelige Syge skulle underkastes en ordentlig Cuur, af hvilken man muligt kan vente sig gode Resultater. De Delegerede paa hiint Møde vare, som sagt, fuldeligt overbeviste om, at der maatte gjøres Noget ved Sagen, og, efter hvad der forelaa, maatte de slutte sig til og have vistnok ogsaa i den Erklæring, som de indgave til Regjeringen, udtrykkeligt udtalt sig for Tanken om, at Bordingborg Anstalt maatte blive indrettet til tilfide at være en Sindsygeanstalt for uheldelige Sindsyge. Det ærede Medlem, som sidder bagved mig (Vessén), udtalte i Modsætning hertil, at der burde oprettes en heelt ny Anstalt, fordi den ved Aarhus heller ikke kan modtage Saamange, som der forlanges. Jeg kunde nu ogsaa gjerne i og for sig gaae ind paa, at der blev oprettet f. Ex. en Sindsygeanstalt i Thyen. Men derved vilde ikke det, som Lægerne have udtalt sig for i deres Erklæring, opnaaes. Og dernæst vilde det vistnok blive dyrere at holde 3 Anstalter, end naar man kan faae de to samlede paa eet Sted; det vilde blive endnu dyrere, fordi Expropriationen, eller hvad man nu vil kalde den, vistnok alligevel skulde finde Sted ved den gamle Anstalt for at skaffe den Vand. Jeg troer

derfor under alle Omstændigheder at maatte stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Justitsministeren: At der er Trang til en Udvidelse af Sindsygeanstalten ved Bordingborg eller til en Tilveiebringelse af een Anstalt mere, troer jeg ikke, at Nogen vil kunne modsig, og Spørgsmaalet er altsaa blot dette: „Skal man fastholde den Plan, der blev lagt i 1853, eller skal man, paa Grund af, at det har vist sig, at der ikke kan staffles det fornødne Vand tilveie ved Bordingborg Sindsygeanstalt, beholde den uforandret — thi om at nedlægge den, vil der jo vel ikke kunne være Tale — i dens hidtilværende mindre Størrelse, saaledes at man dog alligevel anvender betydelige Beslutninger paa dens Vandforsyning, men ved Siden deraf frasalbe den Plan, der blev lagt i 1853, og opgive at faae Anstalten der indrettet paa den Maade, som man nu anseer for den ubetinget rigtige, nemlig at den samme Sindsygeanstalt er istand til paa eet Sted at modtage saavel helbredelige som uheldelige Sindsyge. Det ansees nemlig nu for at være det Rigtige, at man ikke paa een Anstalt kun har uheldelige og paa en anden Anstalt kun helbredelige Sindsyge. Det forekommer mig, at Regjeringen er gaaet den rigtige Vej ved at gaae ud fra, at man ikke skulde fravige den Plan, der blev lagt i 1853, og jeg nærer heller ingen Tvivl om, at ogsaa det høie Landssting vil komme til det Resultat, at Lovforslaget egner sig til Vedtagelse, som det foreligger, idet Thinget vel vil fastholde, at selv om man gjorde en Indskrænkning i Lovforslaget og ikke udvidede Anstalten ved Bordingborg, er Vandforsyningen ved denne dog af den Bestaaffenhed, at den lader meget tilbage at ønske, og at der maa gjøres Noget med Hensyn til den. Den Tanke at oprette en tredie ny Sindsygeanstalt har selvfølgelig været under Overveielse, men jeg troer ikke, at der er nogen Grund til at modsætte sig Vedtagelsen af nærværende Lovforslag paa Grund af en hyderligere Forsølgelse af Betragtninger, der muligt kunne føre til, at man faaer en tredie Anstalt paa Thyen. Jeg troer, at man i alt Fald skal afvente, om det, efterat Sindsygeanstalten ved Bordingborg er bleven udvidet, maatte vise sig, at Trangen virkelig er